

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 20Csp/4/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418200191
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2018:6418200191.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom samosudcom Mgr. Martinom Štubniakom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, v konaní právne zastúpený JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: Z. W., N.. XX.XX.XXXX, trvale A. W. C. M. XXXX/X, A. Š.,

v konaní právne zastúpená JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokátom, so sídlom Námestie SNP 41, Zvolen, v konaní o zaplatenie 728,24 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. V časti o zaplatenie sumy 119,52 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z tejto sumy od 21.12.2017 do zaplatenia súd konanie z a s t a v u j e.

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 60,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z tejto sumy od 30.05.2018 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

IV. Žalovanej p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 84 %.

odôvodnenie:

1. Podanou žalobou sa pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 728,24 Eur s úrokom z omeškania 8 % ročne z tejto sumy od 21.12.2017 do zaplatenia s odôvodnením, že ako veriteľ uzavrel dňa 18.05.2012 so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty. Zmluvou sa zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej bol vedený účet. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom 22,2 % ročne, ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala schválený úverový rámec 300,- Eur a bola povinná platiť mesačnú splátku 10,- Eur. Žalovaná si povinnosti zo zmluvy neplnila a ku dňu 30.11.2017 jej dlh predstavoval žalovanú sumu 728,24 Eur, ktorú v lehote splatnosti do 20.12.2017 neuhradila.

2. Následne súd uznesením zo dňa 23.04.2018 č.k. 20Csp/4/2018-52 pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že na miesto pôvodného žalobcu VÚB, a. s. vstúpil do konania aktuálny žalobca spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., nakoľko pohľadávka žalovaná v tomto konaní bola Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako postupcom postúpená aktuálnemu žalobcovi ako postupníkovi.

3. Súd vo veci vydal dňa 23.05.2018 platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná včas odôvodnený odpor. Žiadala zamietnuť žalobu poukazujúc na premlčanie žalovaného nároku, keďže jej dlh vznikol ešte v roku 2012.

4. Žalobca následne v písomnom podaní zaslanom 21.08.2018 zobral žalobu späť (bez uvedenia dôvodu) ohľadne sumy 119,52 Eur predstavujúcej žalovanej poplatky a sankčné úroky (68,31 Eur plus 51,21 Eur) požadujúc len sumu 608,72 Eur s úrokom z omeškania 8 % ročne z tejto sumy od 21.12.2017 do zaplatenia. Súd preto podľa § 145 ods. 2 CSP konanie zastavil v rozsahu uvedenom pod bodom I. výrokovej časti rozsudku.

5. Súd potom na pojednávaní prejednal a rozhodol vec v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil hospodárnosťou konania a svojou pracovnou zaneprázdnenosťou, právny zástupca žalovanej zotrval na premlčaní nároku.

6. Z predložených listinných dôkazov (žiadosť o vydanie nákupnej karty, všeobecné obchodné podmienky, výpisy z kartového účtu, rámcová zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 30.06.2017, žiadosť o postúpenie a prevod, oznámenie o postúpení a kópia poštového podacieho hárku) mal súd preukázané, že dňa 17.05.2012 žalovaná ako dlžníčka uzavrela so Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako veriteľom zmluvu, ktorej predmetom bolo vydanie a používanie kreditnej platobnej karty, na ktorej mala podľa zmluvy žalovaná úverový rámec 600,- Eur a tento sa zaviazala splácať pevnou mesačnou splátkou vo výške 20,- Eur. V zmluve je ďalej (menším písmom) uvedené, že štandardná úroková sadzba predstavuje 1,85 % p.m./22,2 % p.a., pričom podľa bodu 11 zmluvy je výška úrokovej sadzby variabilná, určuje ju banka a je uvedená a zverejnená v cenníku a banka je oprávnená výšku úrokovej sadzby jednostranne meniť za podmienok stanovených vo všeobecných obchodných podmienkach, následne je potom v závere zmluvy stanovené, že deň splatnosti splátky je 15. deň v kalendárnom mesiaci a bude určený vo výpise a tiež je tu obsiahnutý indikatívny výpočet RPMN ako aj priemerná hodnota RPMN. Podľa výpisov z kartového účtu, konečný stav účtu k 30.11.2017 predstavuje mínus 728,24 Eur s tým, že vo výpise je uvedený deň splatnosti 20.10.2017. Z týchto výpisov i tvrdení žalobcu je tiež zrejmé, že žalovaná z tohto úveru (karty) vyčerpala celkovo len sumu 340,- Eur a uhradila celkovo sumu 280,- Eur.

7. Z hľadiska právneho posúdenia predmetnej zmluvy o úvere je zrejmé, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, teda o spotrebiteľský úver podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ktorý v § 1 ods. 2 stanovuje, že spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Právny predchodca žalobcu mal pri uzavretí zmluvy postavenie veriteľa (dodávateľa) podľa § 2 písm. b) cit. zákona a žalovaná postavenie spotrebiteľa podľa § 2 písm. a) cit. zákona, pričom podľa § 2 písm. d) cit. zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

8. Zmluva má síce písomnú formu podľa § 9 ods. 1 cit. zákona, no neobsahuje všetky podstatné zákonné náležitosti vyžadované ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy. Konkrétne podľa § 9 ods. 2 písm. g) cit. zákona (v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy) musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, podľa § 9 ods. 2 písm. j) cit. zákona, ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, podľa § 9 ods. 2 písm. k) cit. zákona, výšku, počet, a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov.

9. V predloženej zmluve je uvedené, že úverový rámec je 600,- Eur a splátka 20,- Eur, no žalobca ani po výzve súdu nevysvetlil, z akého dôvodu je v žalobe a aj v predložených výpisoch z účtu naproti tomu uvedené, že úverový rámec bol 300,- Eur a splátka 10,- Eur, ktorú skutočne žalovaná podľa týchto výpisov spočiatku aj pravidelne mesačne splácala. To potom súvisí s tým, že v zmluve bol uvedený indikatívny výpočet RPMN, ktorý uvažoval práve s úverom 600,- Eur a splátkou 20,- Eur, ktorý výpočet by bol vzhľadom na druh poskytovaného úveru (revolvingový) akceptovateľný, no tento nemá potom žiadnu výpovednú hodnotu v situácii, ak nielen podľa tvrdení žalobcu ale aj výpisov bol úverový rámec a aj splátka iná. To znamená, že relevantný údaj o RPMN zmluva vôbec neobsahuje a naproti tomu obsahuje údaje zrejme nezodpovedajúce skutočnej výške úverového rámca a splátke. Takisto zmluva neobsahuje ani zákonu zodpovedajúce stanovenie splátok (kedy podľa názoru súdu nie je nutné uviesť

skladbu splátok), lebo v zmluve uvedené údaje svedčia o tom, že čerpanie malo byť splácané po 20,- Eur mesačne do 15. dňa v mesiaci, no bez bližšieho určenia odkedy treba splátky začať platiť.

10. Tieto nedostatky v predmetnej zmluve o úvere sú potom takého charakteru, že spôsobujú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy. To znamená, že žalovaná je povinná vrátiť len vyčerpanú sumu 340,- Eur mínus uhradenú sumu 280,- Eur, t.j. sumu 60,- Eur. Preto v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Na zaplatenie tejto sumy má žalobca právo v nadväznosti na zmluvné postúpenie tejto pohľadávky podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka ako to vyplýva z predloženej zmluvy o postúpení zo dňa 30.11.2017 a oznámenia o postúpení zo dňa 23.02.2018, čím mal súd preukázanú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v tomto spore. Súd dodáva, že táto suma nebola premlčanou, pretože podľa bodu 35 všeobecných obchodných podmienok bola banka oprávnená vyhlásiť celý dlžný zostatok za okamžite splatný v prípade existencie nedoplatku na povinnej mesačnej splátke. Žalovaná bola v omeškaní so splátkami a tak sa dlh z úveru stal splatným na základe vyhlásenia predčasnej splatnosti bankou, k čomu došlo listami zo dňa 04.01.2015 a 11.02.2015 (ako bude ďalej uvedené). Preto všeobecná trojročná premlčacia doba podľa § 101 OZ začala plynúť v priebehu februára 2015 a do podania tejto žaloby na súd dňa 18.01.2018 evidentne ešte neuplynula.

11. Úrok z omeškania súd priznal podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. (ďalej len „nariadenie“) v znení účinnom do 31.01.2013 vzhľadom na prechodné ustanovenie § 10c uvedeného nariadenia, ktoré určuje, že ak záväzkový vzťah vznikol pred 01. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia v znení účinnom do 31.01.2013 platilo, že výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Banka v súlade s bodom 35 všeobecných obchodných podmienok vyhlásila predčasnú splatnosť úveru listom zo dňa 11.02.2015 po predchádzajúcej výzve listom zo dňa 04.01.2015, ktorý obsahoval upozornenie na možnosť takéhoto postupu banky. Nakoľko však žalobca nepreukázal kedy vyhlásenie predčasnej splatnosti doručil žalovanej, súd priznal úrok z omeškania vo výške 8 % ročne odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanej, t.j. od 30.05.2018 (žalovaná prevzala žalobu dňa 29.05.2018) zo sumy 60,- Eur do zaplatenia.

12. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žaloba bola pôvodne podaná na zaplatenie sumy 728,24 Eur s príslušenstvom, avšak ohľadne sumy 119,52 Eur s príslušenstvom bola zobratá späť žalobcom bez uvedenia dôvodu, žalobca tu teda zavinil zastavenie konania a mal preto úspech len čo do zaplatenia sumy 60,- Eur s príslušenstvom. Vo zvyšnej časti by tak mala nárok na náhradu trov konania žalovaná. Takúto situáciu zákon výslovne neupravuje, no najbližšie je jej povahou ust. § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku o čiastočnom úspechu strany, kedy súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Percentuálny úspech žalobcu tak predstavuje po zaokrúhlení 8 % (60,- Eur zo žalovanej sumy 728,24 Eur), zvyšok je úspechom žalovanej, t. j. 92 %. Čistý úspech žalovanej potom predstavuje 84 % (92 % mínus 8 %), v ktorom rozsahu má žalovaná nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. Súd s poukazom na § 262 ods. 1 CSP rozhodol len o nároku na náhradu trov konania, keď s poukazom na § 262 ods. 2 CSP o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení trojmo na tunajší súd.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.